

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੂਲਰ ਜੋ

ਬੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸੰਯੁਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਪੰਚਾਇਤ ਪੰਜਾਬ

ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

1988 ਦਾ CWP ਨੰ. 177

3 ਮਈ, 2010

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226—ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1961 — ਐੱਸ. 7—ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887—ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ—ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ — ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੰਚਾਇਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ—ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ — ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ — ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ/ਲਾਜ਼ਮੀ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਲੈਕਟਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ — ਇੱਕ ਵਾਰ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, *in toto* ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ! ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਰਡਰ—ਕਲੈਕਟਰ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ, ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਰੇਗਾ। , ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਅਧਿਕਾਰਤ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਚੱਲ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ

ਉਸ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਾਟ ਦੇਹ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਪੰਜਾਬ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਵੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲਾਟ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲਾ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਰਜ਼ੀ ਲੀਬਿਤ ਰਹੇਗੀ।

(ਪਾਰਾ 14 ਅਤੇ 15)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 1961 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ/ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਢਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 'ਤੇ, ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਬੇਈਮਾਨ ਨਿਕਾਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਕੈਨੀਕਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, - ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ।

(ਪਾਰਾ 16 ਅਤੇ 19)

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਆਰ.

ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਅਸ਼ੋਕ ਸਿੰਦਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੂਲਰ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ, ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ-ਬੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੌਜੂਦਾ ਡਬਲਯੂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਅਨੈਕਸ਼ਨਜ਼ ਪੀ-3 ਅਤੇ ਪੀ-4) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਹੁਸੈਨਪੁਰਾ (ਸੰਖੇਪ "ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ") ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ 'ਐਟੀਸ਼ਨ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ)। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ (ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ) ਮਾਲਕ ਹੈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ।

(2) ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ-2) ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਕਿ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੈਰ-ਮਾਲਕੀਅਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਦੱਸੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 31 ਮਾਰਚ, 1986 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲਾਟ ਦੇਹ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ (ਅੰਕੜਾ P-1) ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(4) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, - 1 ਜੁਲਾਈ, 1986 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ।

(5) ਹੁਕਮਾਂ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3) ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੰਚਾਇਤ, ਪੰਜਾਬ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 4 ਸਤੰਬਰ, 1987 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-4) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।)

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਜੇ ਵੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3 ਅਤੇ ਪੀ-4) ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ

ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, MA I in I ly, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1) ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਗਏ।

(7) ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਦਰਖਾਸਤ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

(8) ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀ ਆਈ ਐਡੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮਾੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਡਬਲਯੂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਅਤੇ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਅਟੈਲ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

(9) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(11) ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੀ' ਐਡੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬ (ਅਨੈਕਸਨ ਪੀ-2) ਬੀ ¹ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ; ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਪਿੰਡ ਦੇ ਗੈਰ-ਮਾਲਕ ਹਨ, ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੀ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਵਿਵਾਦਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(12) ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 50 ਮਿਤੀ 6 ਫਰਵਰੀ, 1985, ਨੂੰ ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮਾਲੇਰਕੋਟਲਾ, ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - WJc ਦਾ ਫੈਸਲਾ/ਫਰਮਾਨ ਮਿਤੀ 12th ਮਾਰਚ, 1987, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ/ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1987 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ: 38 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਪਿੰਡ ਹੁਸੈਨਪੁਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 21 ਸਤੰਬਰ, 1992 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ:-

“ਹਾਜ਼ਰ: ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਜੈਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਨੰਦਪੁਰੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਨੰਦਪੁਰੀ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਹੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 177 ਆਫ 1988 ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਇਹ ਰਿਟ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਅਬ I ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣ।

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਿਰਾਂ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਜੋਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ।

(13) ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ case ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਅਥਾਰਟੀ ਕਰੇਗਾ।

(14) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਈਜੇ ਈਕਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-1) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੈਕਟਰ, ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਵਿਧਿਵਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਆਮ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਅਜਿਹੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਉਸ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇ।, ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(15) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ b ਮੈਂ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਸਮੀਲਾਟ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਲੈਕਟਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਸਮਾਪਤ

(16) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ/ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ, ਕਲੈਕਟਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ।

(17) ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਅਤੇ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਨਿਯਮਤ ਅਣਪਛਾਤੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ

ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

“ਸੈਕਸ਼ਨ 13-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ, ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੈ। ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿਆਪਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਸੰਖੇਪ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਸ਼ਾਰਟ-ਕਟ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਹੀ ਫੋਰਮ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ, ਸੋਨੀਪਤ, ਜਦੋਂ ਕਿ pa I ਨੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਈ ਈਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਭਾਗ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਢੁਕਵੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਹੋ। ਉਹ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13-ਬੀ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੇ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬੋਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇੱਕ ਆਸਾਨ ਕੋਰਸ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 13-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ।

(18) ਸਨਥੀਸਾ। 3 ਨਵੰਬਰ, 2009 ਨੂੰ 1989 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਯੂ ਪੀ ਨੰ. 3776 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ, ਜਿੰਨ 3 ਸੇਵ ਅਤੇ ਕੰਵਰ ਭਾਨ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਪਿੰਡ ਸ਼ੇਰਗੜ੍ਹ ਤਪੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(19) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-2) ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੂੰਘੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲਾ ਕੇਸ

ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਸ ਸਬੰਧਤ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ P-5 ਤੋਂ P-7 ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ pa ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਬੇਈਮਾਨ ਨਿਕਾਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪਰਤੱਖ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, - ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P-4, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(20) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, - ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਕ੍ਰਿਪਟਿਕ ਆਰਡਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਦੁਆਰਾ) ਸਿਰਫ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ -

“ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ”

ਪੰਚਾਇਤ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੂਲਰ, ਜ.)

(21) ਇਹੀ ਗਲਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-4)। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3 ਅਤੇ P-4) ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜ/ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ

ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਹਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਪੱਖ, ਸਪਸ਼ਟ, ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਢਾਂਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਬ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਵਿਪਰੀਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਸਟ੍ਰਿਕਟੋ ਸੈਸ' ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਮੁਟਾਟਿਸ-ਮੁਟੀਡਿਸ' ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਮਪੱਗ; ned ਆਰਡਰ (ਅਨੈਕਸਰ P 3 ਅਤੇ P-4) ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਵਾਪਸ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(23) ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ 21 ਜੁਲਾਈ, 2010 ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ